

Endvidere har man ved de i § 2 foreslaaede Nedsættelser af Lovens Frister for Indgivelse af Arveanmeldelse, Paaklage af Afgiftsberegningen og Betaling søgt at opnaa en hurtigere Afgørelse af Afgiften, end man hidtil har haft, hvilket navnlig er af Betydning for at opnaa en Merindtægt af Arveafgiften i Finansaaret 1915—16. De foreslaaede Forkortelser kan formentlig ikke frembyde nogen Betænkelighed, hvorved særlig bemærkes, at en Frist af 6 Maaneder for Indgivelse af Arveanmeldelse maa anses for tilstrækkelig, i alt Fald i de allerfleste Tilfælde, og hvor den ikke er det, kan der jo opnaas indtil 3 Maaneders Forlængelse ved Henvendelse til Skifteretterne, og eventuelt endnu længere Henstand tilstaaes af Finansministeren.

Den foreslaaede Forandring af Arveafgiftslovens § 24, 2det Stykke, er i Overensstemmelse med det oprindelige Forslag til Lov om Arveafgift, der forelagdes i Rigsdagssamlingen 1906—07 og 1907—08.

De foreslaaede Bestemmelser anses for ønskelige for at opnaa en rimelig Fremskyndelse af Afgiftserlæggelsen i Eksekutorboer, i hvilken Henseende den nugældende Lovs Regler ikke har vist sig virksomme.

Da Hensigten med dette Lovforslag kun er at skaffe Statskassen en forøget Indtægt, har man ikke villet foreslaa yderligere Ændring i den gældende Lov, selv paa saadanne Punkter, hvor den Erfaring, som er indhøstet i den siden Lovens Ikrafttræden forløbne Tid, kunde tale herfor. Man har ment, at et Gennemsyn af Arveafgiftsloven maatte udskydes til det Tidspunkt, hvor hele vort direkte og indirekte Skattevæsen genoptages til Forhandling. Desuden vilde en Drøftelse af Enkelthederne i Loven let medføre en Forsinkelse af dette Forslag, hvis hurtige Vedtagelse anbefaler sig saa meget stærkere, som en Lov om Arveafgift altid forudsætter et ikke ringe Tidsforløb, inden den træder fuldstændigt i Virksomhed.